

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobkyně: **N. T. D.**, narozená dne X
bytem X, X
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Fialou
sídlem Václavské nám. 808/66, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vedeném pod č.j. OAM-6827/DP-2020

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vedeném pod č.j. OAM-6827/DP-2020 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 14 050 Kč k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Ondřeje Fialy do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 4. 2. 2021 se žalobkyně domáhala vydání rozsudku, jímž by soud uložil žalovanému rozhodnout v soudem stanovené lhůtě v řízení vedeném pod č.j. OAM-6827/DP-2020 o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny podle § 42a ve spojení s § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že dne 1. 4. 2020 podala u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území. K dnešnímu dni (= 4. 2. 2021) však žalovaný ve věci nerozhodl.
3. Až po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí žalovaný usnesením ze dne 7. 10. 2020 řízení přerušil. S ohledem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 12. 4. 2013, č.j. 5 Ans 4/2012-20) nemá přerušení řízení po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí za následek přerušení lhůty pro vydání rozhodnutí a vydání takového usnesení již prokazatelnou nečinnost správního orgánu nemůže zhojit. Usnesení o přerušení řízení je nadto věcně nesprávné, neboť jediným důvodem pro jeho vydání je vlastní nečinnost správního orgánu v řízení vedeném o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu otce žalobkyně pod č.j. OAM-6817/DP-2020. Správní orgán se nemůže v neprospěch účastníka řízení dovolávat své vlastní nečinnosti v jiném řízení.
4. S ohledem na marné uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí požádala žalobkyně nadřízený správní orgán podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu o uplatnění opatření proti nečinnosti. Dne 4. 11. 2020 vydal nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, jímž přikázal žalovanému ve věci vydat rozhodnutí do 30 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončí. Žalobkyně nesouhlasí s uplatněným opatřením proti nečinnosti, které nesprávně a v rozporu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu váže počátek běhu lhůty stanovené v opatření proti nečinnosti k vydání rozhodnutí ode dne, kdy dojde k ukončení přerušení řízení. K přerušení řízení totiž došlo již několik měsíců poté, kdy marně uplynula lhůta k vydání rozhodnutí. Samotné přerušení řízení je přitom dle názoru žalobkyně věcně nesprávné a nezákonné, neboť řízení o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkynina otce nelze považovat za řízení o předběžné otázce ve smyslu § 57 správního řádu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost podané žaloby. Žalovaný pro účely řízení zkoumal, zda žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny splňuje podmínky, které zákon pro vydání tohoto druhu dlouhodobého pobytu stanoví. Usnesením ze dne 7. 10. 2020 žalovaný řízení o předmětné žádosti přerušil na předběžnou otázku, a to z důvodu probíhajícího řízení jejího otce o povolení k dlouhodobému pobytu (č.j. OAM-05510/DP-2018). K dnešnímu dni (= 1. 4. 2021) nebylo o žádosti žalobkynina otce pravomocně rozhodnuto. Řízení o žádosti žalobkyně je tak stále přerušeno, a to do doby pravomocného rozhodnutí o žádosti jejího otce. Žalovaný dále sděluje soudu, že ve věci žádosti nebyl nečinný a prováděl veškeré

nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. V této věci odkazuje na správní spis. Z časového sledu provedených úkonů je zcela zřejmé, že řízení o žádosti žalobkyně probíhalo řádně a žalovaný byl a je v řízení činný a činí všechny nezbytné kroky za účelem vydání rozhodnutí ve věci.

Replika

6. V replice ze dne 23. 4. 2021 žalobkyně uvedla, že se žalovaný blíže nevyjadřuje k podstatě žalobní argumentace, tedy k přerušení řízení až po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí a k otázce důvodnosti přerušení řízení. K argumentaci žalovaného, že ve věci provádí nezbytné úkony, žalobkyně konstatovala, že účelem správního řízení je vydání rozhodnutí ve věci, nikoli provádění jednotlivých úkonů bez ohledu na zásadu rychlosti řízení. Žalobkyně dále uvedla, že řízení o žádosti otce žalobkyně již bylo pravomocně ukončeno dne 22. 2. 2021, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 15. 2. 2021, č.j. MV-198280-4/SO-2020. Správním orgánem tvrzený důvod přerušení řízení tedy odpadl již před 2 měsíci.

Jednání před soudem

7. Jednání před soudem dne 26. 5. 2021 se zúčastnil toliko zástupce žalobkyně, žalovaný správní orgán svou neúčast na jednání omluvil. Zástupce žalobkyně uvedl, že požadované rozhodnutí správního orgánu mu dosud nebylo doručeno. Žalovaný správní orgán soud neinformoval, že by ve věci již rozhodl. Zástupce žalobkyně setrval na argumentaci obsažené v žalobě a v replice.

Posouzení věci krajským soudem

8. Ochrana proti nečinnosti správního orgánu je upravena zejména v dílu 2 hlavy II části třetí soudního řádu správního.
9. Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. *Ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
10. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*
11. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. *Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
12. Žaloba je důvodná.
13. Soud předeseílá, že dne 15. 2. 2021 pod č.j. MV-198280-4/SO-2020 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodla o odvolání pana N. G. D. proti zastavení řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Toto rozhodnutí Komise nabylo právní moci dne 22. 2. 2021. Probíhající řízení o žádosti pana N. G. D. vytvářelo podle názoru žalovaného překážku, kvůli níž bylo třeba přerušit řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, kterou podala paní K. T. H. N. (manželka pana N. G. D.) a paní N. T. D. (dcera pana N. G. D.). Ochrany proti nečinnosti správního orgánu se domáhala paní K. T. H. N. žalobou vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 77A 5/2021 a paní N. T. D. žalobou vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 77A 6/2021. Ve věci paní K. T. H. N. Krajský soud v Plzni rozhodl rozsudkem ze dne

28. 4. 2021, č.j. 77A 5/2021-39. Jelikož případy manželky a dcery pana N. G. D. jsou velice podobné, soud v právě projednávané a rozhodované věci týkající se paní N. T. D. může parafrázovat posouzení věci z dříve vydaného rozsudku ze dne 28. 4. 2021, č.j. 77A 5/2021-39.

14. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobkyně dne 1. 4. 2020 podala žalovanému žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Usnesením ze dne 7. 10. 2020, č.j. OAM-6827-13/DP-2020, bylo řízení o žádosti žalobkyně přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu do doby pravomocného rozhodnutí ve věci řízení o žádosti otce žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR, které bylo zahájeno podáním žádosti otce žalobkyně žalovanému též dne 1. 4. 2020. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání, které bylo rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 11. 1. 2021, č. j. MV-168042-4/SO-2020, jež nabylo právní moci dne 14. 1. 2021, zamítnuto. V mezidobí bylo dne 4. 11. 2020 Komisí vydáno pod č. j. MV-163913-3/SO-2020, opatření proti nečinnosti žalovaného, jímž Komise žalovanému přikázala, aby po odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení o žádosti žalobkyně přerušeno, vydal do 30 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo, rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.
15. Správní orgán, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je povinen vydat rozhodnutí v zásadě nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení (§ 71 odst. 3 správního řádu).
16. Ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu *Správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce.*
17. Podle § 65 odst. 1 věty čtvrté správního řádu *Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.*
18. V rozsudku ze dne 12. 4. 2013, č.j. 5 Ans 4/2012-20, publ. pod č. 2871/2013 ve Sb. NSS, zaujal Nejvyšší správní soud tento názor: „I přerušení lhůty ovšem může nastat pouze za jejího běhu, a nikoliv až po jejím skončení. Pokud správní orgán, tak jako žalovaný v předmětné věci, oznámí účastníkům řízení usnesení o přerušení řízení spojené s výzvou k odstranění vad žádosti až po té, kdy došlo k uplynutí lhůty pro jeho rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu, nemůže mít takové přerušení řízení účinky předvídané v § 65 odst. 1 správního řádu. Jednou uplynulá lhůta se nemůže ani na základě § 65 odst. 1 správního řádu „obnovit“, jak by snad vyplývalo z argumentace stěžovatelky.“
19. Z tohoto právního názoru, který lze bezpochyby vztáhnout i na § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, pro případ žalobkyně vyplývá, že přerušení řízení na podkladě usnesení žalovaného ze dne 7. 10. 2020 nemělo žádný vliv na běh lhůty stanovené žalovanému pro vydání rozhodnutí. Žalovaný přitom byl povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu do 4. 5. 2020 (žádost byla podána dne 1. 4. 2020 a posledním dnem třicetidenní lhůty podle § 71 odst. 3 správního řádu tak byl státní svátek 1. 5. 2020 a tudíž pondělí 4. 5. 2020).
20. Žalovaný v řízení vedeném pod č.j. OAM-6827/DP-2020 nerozhodl ani ke dni rozhodnutí soudu. O přerušení řízení rozhodl žalovaný v době (7. 10. 2020), kdy již od konce lhůty k vydání rozhodnutí uplynulo pět měsíců (4. 5. 2020). Důvod přerušení řízení ve věci žalobkyně, spočívající podle usnesení o přerušení řízení v existenci řízení o žádosti otce žalobkyně, evidentně nastal již v den zahájení řízení ve věci žalobkyně (žalobkyně i její

otec podali své žádosti v jeden den, tj. 1. 4. 2020). Z toho v intencích výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá závěr, že žaloba žalobkyně je důvodná, neboť žalovaný byl ke dni rozhodnutí soudu nečinný. Žalovaný mohl řízení přerušit před uplynutím lhůty k vydání rozhodnutí, ale neučinil tak, přestože jím uplatněný důvod přerušení řízení nastal již v den zahájení řízení ve věci žádosti žalobkyně. Nelze akceptovat postup správního orgánu, který svou nečinností řešil přerušением správního řízení.

21. Nečinnost žalovaného nad to vyplývá i z toho, že přestože Komise opatřením ze dne 4. 11. 2020, č. j. MV-163913-3/SO-2020, žalovanému přikázala, aby do 30 dnů od pravomocného skončení řízení ve věci žádosti otce žalobkyně vedeného u žalovaného pod čj. OAM-6817/DP-2020 vydal rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně, žalovaný tak do dne rozhodnutí soudu neučinil. K vydání rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně do 26. 5. 2021 nedošlo, i když řízení ve věci žádosti otce žalobkyně vedené u žalovaného pod čj. OAM-6817/DP-2020 bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím Komise ze dne 15. 2. 2021, č. j. MV-198280-4/SO-2020, které nabylo právní moci dne 22. 2. 2021.

Rozhodnutí soudu

22. Jelikož žaloba je důvodná, soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil rozsudkem žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vedeném pod čj. OAM-6827/DP-2020. K tomu mu stanovil vzhledem k dosavadní délce řízení o žádosti žalobkyně a jeho stádiu přiměřenou lhůtu, která není delší než ta, kterou určuje správní řád.

Náklady řízení

23. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši **14 050 Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti nečinnosti správního orgánu ve výši 2 000 Kč a z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (9 300 Kč) a za jeden úkon právní služby v poloviční výši podle § 11 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu (1 550 Kč) a z náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (1 200 Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba, 3) účast na jednání před soudem. Za úkon právní služby podle § 11 odst. 2 advokátního tarifu se považuje replika. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalovaného tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 26. května 2021

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu